

ИНТЕРНО ГЛАСИЛО ПД "НАФТАШ"

БИЛТЕН

Број 10, јул 2006.

Нови Сад

Година VII

Гоч

ИЗВЕШТАЈ О РАДУ ПД "НАФТАШ" ЗА 2005. ГОДИНУ

У 2005. години организовано је и изведено 14 акција ван Новог Сада и 5 акција на Фрушку Гору. Наши чланови боравили су на Рили у Бугарској, Поповој Шапки, Корабу, Матки у Македонији, на Високим Татрама на Олимпу у Грчкој, Јахорини, Романији и Маглиђу. Имали смо учесника и на Великом путу Планинарског друштва Победе по Шпанији и Мароку. Том приликом наша застава се виорила на Пико ди Анте, Жебел Тубкал (4167) и Мулхасену у Мароку високим 3482 м. И ове године један наш члан боравио је са експедицијом алпиниста на Елбрусу и освојио истоименовани врх 5640 м нв. Највиши освојени врхови су Западни Елбрус 5640 м, Жебел Тубкал 4167м, Велета 3398м, Мулхасен 3482м, Пико ди Анте 3404м, Рила 2925м, Голем Кораб 2754м, Солунска глава 2539м, Шљеме 2445м, Хајла 2403м, Ботев 2376м, Дерњачиште 2238м, Црна глава 2139м, Развршје 2033м, Вучак 1936 м, Огорјелица 1916м, Жељин 1875м, Катунићи 1773м, Трем 1810м, Велики Столац 1675м., као и мноштво нижих врхова.

На 14 акција које је организовао наше друштво ван Новог Сада у трајању од 1 до 10 дана учествовало је 350 планинара што је у просеку 25 планинара по једној акцији. Од од тога је било 174 планинара Нафташа или у просеку 12,42 планинара по акцији. Овде нису узете у обзир акције по Фрушкој гори са трајањем од једног дана, на којима су у просеку била присутна 3 планинара, осим излета "Првих љубичица" на коме је било присутно 36 планинара.

Укупно је пређено 680 км и савладана висинска разлика од око 37992 м што значи да смо се попели на Монтеверест највиши врх планете више од 4 пута.

Узимајући у обзир и акције по Фрушкој Гори које је организовало наше друштво на укупно 20 акција које смо организовали и извели учествовало је 496 планинара или 24,8 учесника по акцији. Наших чланова је било 280 или 14 учесника по акцији.

Постало је уобичајно да наше Друштво веома активно учествује у припрема и спровођењу Фрушкогорског планинарског маратона. Ради се о пружању логистике на контролним тачкама Летенка и Осовље. Прошле 2005. године за ту сврху било је ангажовано 30 контролора који су оверавали картоне пролазника маратонаца, кували и делили чајеве, воду и храну. За извођење свих активности на овим контролним тачкама а поготову на Летенци ангажовали смо и дизелелектрични агрегат, добијен од стране НИС-Нафтагаса, војничку кухињу што су нам несобично уступили војници и старешине гарнизона Војске у Руми, на што смо им неизмерно захвални. Готово по правили највише енергије контролори на Летенци потроше на скупљању огрева за ватреу и ношење воде. Овог пута фабрика воде Јазак НИС-Нафтагас нам је подарила око 600 л воде што је било дељено свим учесницима маратона. Друштво је такође учествовало у маркирању стаза маратона на потезу од Беочин села преко Бранковца, Црвеног Чота и Осовља.

Ове године смо слабије него обично посеђивали републичке и покрајинске акције на којима је узело учешћа 61 планинар у 8 акција, а

на фрушкогорском маратону 40 чланова је било ангажована за логистику и као активни учесници, што износи 7,6 чланова по акцији.

Такође, ове године смо организовали и извели 4 вишедневне акције у трајању од 4 до 8 дана: Македонски маратон, Љубишља, Бјеласица и Дурмитор.

По масовности и атрактивности посебно се истичу акације Овчар и Каблар, Љубишња, Бјеласица и Дурмитор.

У Јануару смо учествовали на божићном успону на Ртањ, на Павласовом меморијалу и Светосавском излету.

У фебруару наши чланови одлазе на традиционални зимски успон ан Трем.

У марту смо били присутни на Осмомартовском излету.

У априлу одлазимо на Пролећне дане планинара, обилазимо Овчар Бању и Вршачку трансферзалу, а стижемо и на Македонски маратон да би своје активности за овај месец завршили на Љубишњи.

У мају наши планинари одлазе на Делиблатску пешчари, а неколицина нас одлази крајем месеца на Тару, потом се на Шарпланини пењемо на Титов врх и Мерденицу у Македонији и Маљевицу на Рили у Бугарској у организацији Победе из Београда.

У Јуну одлазимо на Ботев и Бугарски ком, а један наш члан пење се и на обронке Хајле затим стижемо и на традиционални Видовданске сусрете на Маглићу.

Средином месеца Јула одлазимо на осмодневну акцију на Бјеласицу а стижемо и до Елбруса највишег врха европског континента.

Август месец резервишемо за походе по Дурмитору, такође стиже се и на Високе Татре где се обилазе врхови (Риси, Солиска, Бистро седло, Острова, Велика Свишчовка).

Почетком Септембра крећемо на југ, у Македонију, и пењемо се на Голем Кораб и Попову Шапку и Олимп у Грчкој. Средином месеца одлазимо на Гоч и Желјин, акцију који смо били најавили за Мај али смо је због неповољних временских услова одгодили, међутим, водичи су се чврсто зарекли да ће акција бити изведена и то се и догодило. Такође смо били присутни и на Буковачком маратону.

Средином Октобра прикључујемо се Кинђама и одлазимо на Романију и Јахорину а стижемо и на Тару и обилазимо Велики крај. У сопственој организацији одлазимо на Дивчибаре и Рајац, Палић и Рудник.

У Новембру учествујемо на Ноћном маршу по обронцима Фрушке Горе, одлазимо на Сопотницу, Маљевицу и Копаоник. Поново нам не успева успон на Маљевицу.

У Децембру посећујемо Повлен, Цер и придружујемо се обележавању званичног почетка рада фабрике воде Јазак, да би своје активности завршили на Авали учествујући на Акцији "Авалом из четири правца".

ЗИМСКИ УСПОН НА ТРЕМ

Нешто после 15 часова бус пун планинара кређе према Нишу на традиционалну републичку акцију. Пут је пријатан и угодан. Километри брзо пролазе тако да смо брзо стигли до Ниша. Вожња даље иде мало успорено због успона а и узаног пута који вијуга кроз Доњу и Горњу Студену. Убрзо се појављују и удаљена светла нашег одредишта - Бојанине воде. Смештамо се по собама, неке је добро а неки и гунђају и буне се јер за 600 динара спавају на патосу. Сва сређа душек за спавање је угодан. После вечере почиње планинарска забава, зачињена песмом и звуцима хармонике нашега планинара Дулета. Весело је, игра и песма не јењавају све до касних сати или раних, свеједно. Ујутру се рано устаје, неко лагано али они који су касно легли имају проблем са устајањем и одустају од успона. Ипак повећа група кређе на успон. Пут је местимично блатњав али како идемо све више тако је и бели покривач све дубљи и дубљи. Време нам није баш наклоњено иако није хладно има доста магле па не можемо да уживамо у видицима који се пружају пред нама. После неких два сата излазимо на Девојачки гроб. Гребен је већ пун планинара који долазе из правца Доњег Душника. Група се дели па они спремнији одмах кређу даље према врху. Магла се местимично разилази па успевамо да направимо и по коју лепу фотографију. Успон је жесток али брзо излазимо на врх. Магла је густа а и ветар јако дува. Пуно је снега. Фотографишемо се, окрепљујемо и онда експрес силазак до

планинарског дома. Цело поподне планинари су пристизали у групицама пуни лепих утисака са успона. Увече је настављена забава уз игру и песму до раних јутарњих сати. Други дан у плану су биле две варијанте за планинарење: Соколов камен и Мосор. Нас четворо је кренуло на Соколов камен и то стазом испод жичаре. У почетку осим жестоког успона није били проблема али снег је почео да бива све дубљи и дубљи тако да када смо изашли до краја жичаре почели смо упадати у сметове дубоке и до паса. Напредујемо јако споро, што је излаз на гребен ближи ми све више пропадамо и губимо снагу. Не одустајемо, тврдоглаво идемо корак по корак приближавајући се изласку на стене. Све је теже и теже, почиње и суснежица а и спушта се магла. Већ смо изгубили и доста времена па почињемо да размишљамо и о повратној варијанти. Сама помисао да се вратимо истим путем даје нам додатну снагу и вољу за даљи успон на стене Соколовог камена. Коначно успевамо да изадјемо на гребен где нас сачекује јак ветар али и стидљиво Сунце које се бори да изадје из магле. Сада је много лакше. Укључујемо се на маркирану стазу која нас води право до Соколовог Камена. И магла се помало развила тако да смо успели да направимо и пар лепих фотографија. Већ после непуних сат времена стижемо до Девојачког гроба а затим се брзо спуштамо до нашег дома. Овај други дан био је стварно изванредан, пун атрактивности, напора али и заједничке жеље нас чет-

воро да урадимо овај успон који је веома тежак и у летњем периоду а не под оваквим околностима у зимским условима. Доласком до дома чека нас и изненадјење. Водич је променио програм поласка па се наврат нанос пакујемо и без ручка улазимо у бус да би кренули према Нишу. Одлазимо до музеја Ђеле кула где нам кустос држи пет минута предавања о историјату Ђеле куле а онда

скоро сат времена глумарења око аутобуса из ко зна којег разлога. Водич нам на ово није дао потребну информацију. Али добро све у свему веома добра акција. Прави зимски успон који ће свима сигурно добро доћи за неке касније акције. Између осталих планинара на овој акцији су учествовала и наша два планинара Мица Чалић и писац ових редова.

Томић Душан

Из књиге

"КУВАР САМОНИКЛОГ БИЉА"

аутор МИРЈАНА ИЛИЋ

У нашем свету биљке су хранљиве, лековите, отровне, дају нам ваздух, храну, уточиште и лежај. Светлост, којом се хране и од које расту, намењују нама и то је сврха њиховог постојања. Жалосте се кад газимо њихов цвет, кад омаловажавамо или кудимо њихове плодове и дарове. Откривајте биљке отвореног срца: једите их, пијте, миришите, посматрајте, слушајте, пишите м, певајте, сликајте и пре свега поштујте. Оне су удобни зелени покривач који нас одваја од камените пустиње на којој за нас нема живота. Оне су и пут којим се може открити повезаност свега на свету и изаћи из уморног и напрегнутог окружења. Кроз ајну рађања, цветања и преображавања самоникло биље ће вам увек изнова пружати осећај целине, припадања, учествовања и свеопште повезаности. Сазнање да је у њему скривена згуснута снага Сунца, да оно светлост прерађује у свет, у вашем срцу ће преобразити у праву природну религију, неоптерећену догмом и буком, а скупљање и једење у прави ритуал. То је игра отвореног срца са Сунчевим зраком који по Земљи шара најчудније облике. Ако би се истина могла јести, она би била самоникло биље.

ГОДИШЊА ДОБА

Сада можемо да кренемо у потрагу за биљкама које волимо и после хладне зиме у природи потражимо нову снагу и ново обећање вечитог обнављања живота. На почетку пролеђа храна има посебан смисао и лепоту, а прађење преображаја самониклог биља кроз остала годишња доба доводи нас у склад са светом и собом самим.

РАНО ПРОЛЕЋЕ

доба преображаја, ниске траве, прозрачних светлозелених крошњи и првих, приземних цветова

Ово годишње доба траје од до времена бујне траве и густих нестанка снега и зимских мразева крошњи. У низији, у доба благих

зима оно траје од фебруара до половине априла, али када снег касно окопни, отпочне и заврши се за само три недеље.

Чим се снег повуче, чак иако јутром на земљи још има слане а на барама леда, крените у потрагу за правим зеленим листовима и изданцима. Они су изузетно важни за ојачавање и чишћење трагова зиме у нашем телу. Немојте их тражити било где - у ово доба тешко је препознати неке од биљака само на основу неколико приземних листића. Радије пођите на места на којима сте прошле године уочили мноштво биљака које сада желите да нађете. Шта треба тражити?

Осим мишјакиње која је ту била и под снегом, на рубовима шума, под сувим прошлогодишњим стабљикама обрадоваће вас први љутити листићи коприва, зелени седмолист, густо израсли лепљиви број (*Galium aparine*) који док трају слане има ситне зелено-љубичасте листиће.

У светлијим шумама потражите цвет и лист љубичице (*Viola odorata*) и младо лишће лучца (*Allaria officinalis*) које мирише на бели лук. У буковим шумама, чак и поред преосталих крпа снега,

лишће сремуша је сада у пуној сезони.

На ливадама ћете наћи боквицу, прво лишће ливадског зеља, маслачак, цикорије (*Cichorium intybus*), хајдучице, русомаче (*Capsella bursa-pastoris*), црног слеза (*Malva silvestris*), дињице, слачица, дивље шаргарепе (*Daucus carota*) и пашканта (*Pastinaca sativa*), цветове подбела (*Tussilago farfara*), младо лишће и прве цветове јагорчевине (*Primula vulgaris*), красуљака (*Bellis perennis*) и чапљана (*Erodium cicutarium*).

Ово је право време за ископавање јестивог и лековитог корења. Извадите корење прошлогодишњих биљки: маслачка, цикорије, чичка, дивље шаргарепе, белог слеза пре него што се над њима усправе цветне стабљике.

Пуполке и прве нежне зелене листиће врба, бреза, топола, букве или четинара сакупите и у малим количинама додајте салататама и јелима, или од њих правите (без кувања, потапањем у врелу воду) драгоцене чајеве.

Дивље воће, осим дрена чије голе гране у ово доба красе китице жутих цветића, и касније трњине, углавном још не цвета.

Доручак

Насеђи по прегрш младог лишћа маслачка, седмолиста и ливадског зеља заједно са главицом зелене салате. У то изрендати један мали краставац, прелити с мало винског сирћета, посолити и посути с мало истуцаних семенки слачице. 40 грама димљене сланине или шунке пропржити на уљу, и још топло, заједно с уљем, додати у салату. По жељи додати кувано јаје сеченона коцкице.

Салата Измешајте ситно насецкано перје младог лука (питомог или дивљеог) са опраним и насеченим лишћем мишјакиње, русомаче, штавља, маслачка, цикорије, боквице. Свему додајте још и пуполке и цветове маслачка. Добро измешајте и зачините по укусу.

Пролећна "дивља" супа

Ситно исецкану главицу црног лука издинстајте с кашиком уља и мало воде да омекша. У то додајте два веђа кромпира ољуштена и исечена на коцкице, и по прегршт коприве, дивљега зеља, боквице, маслачка, мишјакиње, среммуша, листова беле раде (можда још нешто што сте набрали у пролећној шетњи). Поклопите и динстајте још три-четири минута. Налијте водом или бистром супом, сачекајте да проври и кувајте док кромпир не смекша. На крају додајте со, две кашике киселе павлаке и мало сока од лимуна. Поспијте насеченим листићима хајдучке траве.

Салата од цикорије

Добро опрати и насецкати 200 грама младог лишћа и неразвијених цветних стабљика цикорије и динстати 15 минута на 15 грама маслаца и мало воде. На крају посолити, прохладити и посути ситно насецканим лишћем першуна.

ПОЗНО ПРОЛЕЋЕ

доба повратка боја, цветова и раскошног зеленила

Ово доба траје од половине априла до половине јуна. Дани су поново дужи од ноћи које постају све краће, што позива биљке на цветање. Највећи број то и чини. Сада су биљке потпуно развијене и лако их је препознати. Ово је узбудљиво време боја, мириса и зујања пчела.

Многе јестиве, зељасте биљке нису више "у сезони" (маслачак, боквица, зеље, мишјакиња, цикорија, русомача, хајдучица, коприва), али, друге се тек појављују.

На ливадама цветају црвена (*Trifolium pratense*) и бела детелина (*Trifolium repens*), ничу штир (*Amarantus retroflexus*) и лобода, слачица и црни цлез су у пуној сезони (иако цветају). На влажнијим ливадама тражите лишће подбела и цветне стабљике штавља, а у пољима тушт (*Portulaca oleracea*).

По ретким шумама и сеновитим местима могу се наћи зечја соца (*Oxalis acetosella*), мечја

шапа (за јело су сада употребљиви лист и цветне стабљике), чичак (корен и неразвијене цветне стабљике), млади изданци хмеља (*Humulus lupulus*). Дрвеће већ обавија високо израсла проли-стала винова лоза (*Vitis sylvestris*).

На насипима и влажним обалама река или језера треба тражити лишће гавеза и белог слеза, и жути ноћурак - приземне лисне розете и корен. Никако не треба пропустити изданке свиленице који стижу отприлике крајем априла, и касније, у мају, њене цветове.

На ободима бара пођите у бербу сочних изданака рогоза, а у мају и зелених клипова.

Уколико крећете у брда, потражите спирално увијене изданке бујади (*Pteridium aquilinum*), дивљи спанаћ и, можда на већим висинама, последње лишће среммуша. Због веће надморске висине, овде је тек сада време коприва, маслачка и боквица. На влажним планинским ливадама

потражите срчењак (*Polygonum bistorta*) и вирак (*Alchemilla monticola*).

У ово доба цвета практично сво дивље вође: после трњина цвета глог (*Crataegus monogyna*), дивља трешња, јабука, крушка (*Pyrus pyraster*) и јагоде. Почетком маја цвета зова а за њом дивља ружа, па малина и купина, и на крају, тек у јуну, на планинама боровнице и бруснице.

Иако сви то знају, треба напоменути да је ово и време цветања багрема и, мало касније, липе (*Tilia cordata*).

Крајем пролеђа почиње сезона брања ароматичног зачињеног и чајног биља. У мају и јуну могу се сакупљати нана, матичњак, мајкина душица, добричица (*Glechoma hederacea*), пелин, хајдучица (цвет), камилица (*Chamomilla recucita*).

Слатка проја са детелином

У чинији измешати шољу интегралног пшеничног брашна, две шоље кукурузног брашна, шољу ситно исецканих цветова детелине (они морају бити потпуно свежи, без смеђих делића), кашичицу соли и кесицу прашка за пециво. Одвојено умутити два јаја и додати им три кашике јабуковог сирћета, 1 dl уља, 3 dl сока од јабуке и кашику меда или шећера. Ово усугу у смешу брашна, добро измешати, сипати у науген, брашно посути плек и пећи око пола сата на 220 степени.

Пролећна цветна салата

Измешати пола шоље насеченог младог лука, пола шоље цвета детелине, две шоље цветова љубичице, две шоље насецканих изданака рогоза, шољу цветова багрема, беле раде и маслачка. Зачинити насецканим лишћем нана и прелити лимуновим соком.

Мајска планинска салата

Младе избојке смрче (*Picea abies*) ситно исецкати, промешати с листовима и цветовима маслачка и красуљка, лишћем сремуша и зачинити киселом павлаком.

Стари енглски пудинг

Пола шоље јечма добро опрати и ставити да се кува у посољеној води. Када је готово куван, у шерпу додати око пола килограма насеченог правога планинског зеленила: младе вршкове коприве и листове срчењака, маслачка и госпоиног плашта (вирка). Када се и поврће скува, оцедити вишак воде (ако га има), прохладити масу и у њу умешати два умуђена јаја, кушику путера и још соли по укусу. обликовати колачиће и пржити их на уљу.

Напитак од чеје соце

Самлети на машини за месо 200 грама лишћа зечје соце, прелити литром прокуване и охлађене воде и оставити два сата. процедити.

Припремила Сања Штефан

У потрагу за љубичицама

Традиционално планинари Нафташа пред крај Фебруара крећу у потрагу за првим весницима пролеђа, љубичицама. Као и обично, ову акцију припрема и води водич Бане Гојков. Окупљамо се испред зграде пословног центра НИС-"Нафтагас" и тачно по плану крећемо аутобусом до манастира Ново Хопово. Одатле трасом преко Старог Хопова, ТВ торња, и Столова а стижемо на Главицу где се наше пешачење и завршава. По не баш пријатном дану на акцију креће 32 планинара из четири планинарска друштва. У веома пријатном ђаскању по доста расквашеним стазама стижемо до Партизанског пута где затичемо још неотопљени снег. Ту неки од нас праве паузу за ручак у зимском амбијенту. Потом настављамо пут ка Главници. Уз пут нам погледе одвалче теписи младих висибоба што се грчевито пробијају кроз наслаге снега. Неодолесмо им па понеку и убрашмо за кућну вазу. Што се више спуштамо то све више западамо у бласто што нам мало отежава кретање, међутим жеља за доживљавање природе онаква каква она јесте је у нама много јаче па настављамо даље и тако све до планинарског дома. После 5 часова хода пријаће нам шоља топлог чаја и по који залогач сендвича. После краће паузе неколицина нас одлучи да крене пут града пешице. Иако нисмо пронашли нежне љубичице нисмо разочарани. Било је то још један у низу наших излета а потрагу за љубичицама настављамо неком следећом приликом, можда будемо имали више среће.

Зоран Марковић

П.Д. "НАФТАШ" ГЛЕДИЋКЕ ПЛАНИНЕ - ГОЧ

У организацији Планинарског друштва "Нафташ", са водичем Зораном Марковићем, 15 планинара је кренуло на Гоч и на традиционалне пролећне дане планинара на Гледићке планине, у организацији ПСД "Љуктен" из Трстеника.

Кренули смо 8-ог априла у 15 часова, удобним минибусом Нафтагаса и стигли на Гоч у вечерњим сатима. Снег и жубор воде су наши први лепо утисци, јер по мраку, не видимо ништа друго. Чекала нас је вечера у Пирамиди, а онда смештај у лепој вили од дрвета. Смештај је заиста добар и уморни од пута убрзо одлазимо на спавање.

Ујутру, после доручка крећемо за Трстеник где је у 9 сати састанак свих учесника акције. У центру Трстеника окупља се око 700 учесника и аутобусима нас превозе до полазне тачке пешачења, одакле се креће на освајање Самара (920м), врха Гледићких планина. Ту, а и касније на стази срели смо много новосадских планинара, који су дошли у организацији ГСП-а.

Време је облачно, повремено се помаља сунце, али је дивно за пешачење. А оно што је најлепше је тако велики број учесника, много позитивне енергије, смеха и радости на једном месту.

Сви смо имали прелеп осећај када погледамо и иза себе и испред и видимо дугачке, чини ми се непрегледне колоне људи.

Посебно је лепо било видети пуно младих и надати се да ће овако лепо догађаји, учинити да заволе природу, да је чувају и уживају у њој.

Шетња је била лагана и лепа, у групицама смо пристизали на врх и различито се одмарали. Ми старији смо сели да се мало окрепимо и одморимо, а млади су трчали за лоптом и њихов смех је био најлепша музика.

Следеће лепо окупљање било је око огромних казана у којима се кувао традиционални пасуљ, а било је и рибе, за оне који посте. Уз понеко пиће, шалу и смех, био је то лепши ручак, него у неком елитном хотелу, који сигурна сам, никада не може пружити тај осећај припадништва и заједништва заљубљеника природе из Новог Сада, Ниша, Краљева, Чачка... Кажу било је људи из 45 друштава! Било је лепо видети искрене загрљаје и пољупце старих другара, који се после ко зна колико времена поново срећу.

Увече, по повратку на Гоч, у "нашу" вилу, било је такође веома лепо. Банетов предлог да се у некој од чувених печењара купи печење и вечера у сопственој режији је скоро једногласно прихваћен, па смо уживали у печењу, вину, и дивном дружењу старих и нових другара.

А ујутру, када је освануло небо без облачка и сунце обасјало ову шумовиту планинску лепотицу, били смо бескрајно сретни и нестрпљиви да што пре кренемо у планирано освајање Кавгалије (1355м), врха оближње Студене планине. На овај врх је кренуло нас десет, водио је Зоран уз драгоцену помоћ искусног планинара Стеве Мушкиње. Тај успон, прелепу природу обасјану сунцем, заједништво у уживању што смо баш ту, у тој лепој природи, по прелепом дану, са дивним људима, мислим да нећу никада заборавити.

Била сам на много лепих планинарских акција, али ово је било тако посебно и лепо, и то није био само мој осећај. Стално су се чуле речи - предивно, лепо, фантастично... Дивили смо се прекрасној шуми, жубору потока, пропланцима који су били љубичасти од прелепог цвећа. И на врло малом растојању су цвеће, опало лишће и снег, три годишња доба у једном готово летњем дану. Чак и веома стрми успони које је Степа предложио, нису умањили наше уживање, јер било је толико лепоте око нас. На свим видиковцима смо могли јасно видети околне врхове, а са Кавгалије се као на длану видео Копаоник, Столови... чак Проклетије. Могу само да замислим како се осећају људи који се попну на много вреће врхове, када смо ми и на овом били тако испуњени и срећни.

Опет је захваљујући Банету који је понео остатак хране и пића од вечере, био прави пикник на врху. Уз печење и вино, на здравили смо, сунчали се и уживали у лепоти коју само природа може да пружи. Ту на врху сам дала обећање да ћу писати о акцији, па мада ми није лако јер пишем свој први извештај, обећање испуњавам!

По повратку, чекали су нас другари који су остали да уживају у чарима Гоча, чудећи се што смо се толико задржали, а ми би да смо само могли још дуго одлагали одлазак са планине и улазак у минибус!

И онда, на крају је уследило још једно дивно изненађење. Наша драга Милена је на сто испред виле изнела једну посебну, фантастичну чоколаду и још посебнији шампањац. Желела је да заједнички наздравимо завршетку дивне акције, уз жељу да их буде још много. Док је Бане отварао боцу шампањца, а Зоран се спремао да на слици ухвати тај тренутак, била сам сретна што сам ту, што сам само за два дана доживела толико лепоте, дружила се са дивним људима, и ако смем да будем сасвим лична, сретна што је Бог, баш Милену ставио на мој пут.

Волела бих да тај шампањац на крају постане наша традиција, а свима нама, и вама који ово читате, могу само да пожелим баш овакве акције, када се све сложи и природа, и лепо време и драги људи. А било је свих генерација, од симпатичне Слобе, којој је ово прва акција до легендарног Аце, који сигурно и не зна број својих акција, али зато толико тога зна о свим местима које видимо и то увек радо дели са нама.

У повратку свратили у манастир Каменац, који се налази 3 км од Гуче. Манастир потиче из 14 века, веома је лепо и богато осликан и има диван иконостас у барокном стилу, отисак стопала Светог Саве, донет из Студенице, па га свакако треба посетити када се нађете у близини.

Јадранка Станишић

ОРИЈЕНТАЦИОНИ ПЛАН АКЦИЈА ПД “НАФТАШ” ЗА 2006. ГОДИНУ

Јули

Кањон реке Бруснице-Тара

Август

01.-10.08. - Дурмитор, 10 врхова преко 2000м (водич Д. Томић)

11.-13.08. - Кањон реке Раче - Тара

Септембар

Сува планина - Трем - Соколов камен - Мосор

23.09. - Дан чистих планина, “Победа” и ПТТ “Београд”,

Каблар-Чачак - *акција ПСС*

Октобар

Бесна кобила и Прохор пчињски (водич М. Жарковић)

Горњи Љубиш - Муртеница - Златибор

14-15.10. - 45 Јастребачки марш 2005. - *акција ПСС*

Новембар

Рајац (водич М. Жарковић)

Децембар

Стазом за душу и тело, Ф. Гора

П л а н а к ц и ј а з а 2006.

ПЛАНИНАРСКИ САВЕЗ СРБИЈЕ

- 13.-15.I Божијни успон на Ртањ - "Д. Радосављевић", Зајечар
25-26.II 9. зимски успон на Трем - "Железничар", Ниш
25.-26.III Поход планинара по Благаји - "Маљен", Пожега
8.-9.IV Пролећни дани планинара - "Љуктен", Трстеник
13.-14.V Нарцису у походе - "Гвоздац", Краљево
29-30.V Поход планинара Србије
2-4.VI Трансферзала Ј. Панчић - "Копаоник", Београд
24.-25.VI Голијска Трансферзала - "Железничар", Краљево
8.-9.VII Ртањски уранак - "Железничар", Београд
22.VII Ваљевске планине - Маљен - "Повлен", Ваљево
19.-20.VIII Лимска регата - "Коловрат", Пријепоље
25-25.VIII Дунавске чаролије - "Железничар", Инђија
2.-3.IX Трагом 1. излета на Кукавицу - "Кукавица", Лесковац
15.-17.IX Вукове богазе - "Гучево", Лозница
23.IX Дан чистих планина - "Победа" и "ПТТ", Београд, "Каблар", Чачак
14.-15.X 45. јастребачки марш - "Јастребац", Крушевац
28.X Лесковик - "Брђанка", Лепосавић

ПЛАНИНАРСКИ САВЕЗ ВОЈВОДИНЕ

- 21.I 6. Павласов меморијал - ПСД "Поштар", Нови Сад
28.I 5. Светосавски успон на Гудурички врх - ПСД "Железничар", Вршац
11.II 7. Ултра фресх - ПСД "Стражилово", Ср. Карловци
11.III 11. Сусрет планинара у част Дана жена - ПСД "Змајевац", Врдник
26.III 3. Меморијал "Р. Ковачевић" - ПСД "Стражилово", Ср. Карловци
29.-30.IV 29. Планинарски маратон на Фрушкој гори
9.-11.VI 14. Сусрет планинара у Зрењанину - Тиса 2006, ЖПСД "Зрењанин"
Зрењанин
21.-23.VII 9. Симоновићеви дани, ЖПСД "Др Радивој Симовић", Сомбор
25.-27.VIII 8. Дунавске чаролије - ПСД "Железничар", Инђија
9.IX 4. Буковачки маратон - ПД "Вилина водица", Буковац
30.IX - 1.X 21. Јесењи успон на Гудурички врх, ПСД "Вршачак кула", Вршац
13.-15.X 32. Палићки сусрети - ЖПК "Спартак", Суботица
X 24. Изложба планинарске фотографије, ЖПСД "Бачка", Б. Топола,
4.-5.XI 26. Ноћни марш - ПСД "Поштар", Нови Сад
12.XI 24. Обележавање годишњице пешачења у природи,
ПСД "Железничар", Н. Сад